

PISMA BRALCEV

Čofotamo po gnojnici

V Zgornji Šiški na cesti Za vasjo že leta in leta smrdijo mlakuže gnojnice, ki teče iz »vzorno« urejenih svinjakov nekega občana. Gnojnica mu teče kar izpod gnilega plotu. Včasih cesto malo posipajo, da mimoidočim gnojnica ne bi ravno segla do kolen, potem pa spet čofotamo in se vozimo po njej. Posebno prijetno je po dežju, ko se mlakuže gnojnice združijo kar v jezero. Dobro, da so otroški vozički sedaj na visokih kolesih. To, da prinašamo gnojnico domov v stanovanja, niti ni tako pomembno. Samo, da bo občan pridelal čim več klobas... Dober tek!

Vogrič Marija
Celovška 127

Kako bomo vozili
na Straški vrh?

Trije so trmasti

Cesta na Straški vrh v Ljubljani je makadamska in zelo slaba. Dolga je približno 1200 m, je v začetku zelo ozka, saj je široka komaj 2,60 m kasneje pa je široka 3 do 4 m. Ob tej ulici je 23 stanovanjskih hiš.

Stanovalci ulice na Straški vrh so pred časom zaprosili Krajevno skupnost Podutik, naj bi jim zgradili novo cesto in omogočili boljši dostop do njihovih hiš.

Z željo krajanov Straškega vrha smo seznanili Standard-Invest v Šiški. 2. februarja 1977 smo bili povabljeni na sestanek k Standard-Investu, na katerem so obravnavali to vprašanje, pri čemer so nas seznanili z vsemi pogoji za izgradnjo nove ceste.

14. februarja 1977 smo sklicali sejo krajevne skupnosti Podutik, na katero smo povabili stanovalce ulice na Straški vrh ter jih seznanili s podrobnostmi o izgradnji njihove ceste.

Da bi zadevo izvedli čimbolje, smo 18. februarja vsem stanovalcem poslali podpise, na katerih naj bi potrdili, da soglašajo z izgradnjo nove ceste ter s tem, da bodo žrtvovali tudi del vrtov in prestavili ograje,

če bo in kjer bo to potrebno. Vsi stanovalci so odgovorili pozitivno, razen treh (Janez Okorn, Na Straški vrh 1; Boris-Vida Čotar, Na Straški vrh 2; Lojzka Jerman, Na Straški vrh 24), ki iz nerazumljivih razlogov ne pristanejo na izgradnjo ceste v škodo njihovega zemljišča. Odnos teh treh stanovalcev je nerazumljiv, saj ne kažejo nobenega razumevanja do skupne razrešitve tako pomembnega problema, kot je za stanovalce Straškega vrha omenjena cesta. Tak odnos konec koncev paralizira tudi prizadevanje sveta krajevne skupnosti, ki se trudi, da bi probleme krajanov reševali vzajemno in učinkovito.

Svet krajevne skupnosti
Podutik

Lepa zamisel

Pred praznikom žena so se predstavniki družbenopolitičnih organizacij KS Hinko Smrekar sestali, da bi izpeljali začrtano nalogo.

V svojih odborih in organih upravljanja je nešteto marljivih političnih delavk in poverjenic, ki za te organizacije na terenu že vrsto let — nekatere celo že desetletja — opravljajo delo vestno in dosledno. Spet druge pa s svojim aktivnim vključevanjem v vsa dogajanja pomagajo razreševati težje gospodarske in politične naloge.

Nikoli ni posebne prilike, niti ne dovolj časa, da bi žene in matere izredno pohvalili za njihovo delo, saj je pravzaprav vsaka ura, ki si jo odtrgajo od svojega zahtevnega delovnega dne, izreden trud in precejšnja obremenitev.

Na vse to je treba pomisliti, kadar srečujemo žene v družbenopolitičnih organizacijah.

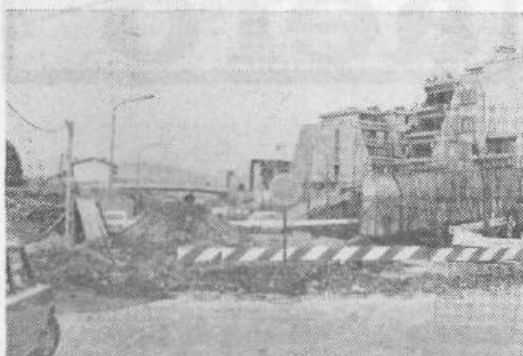
Tudi tovariši iz teh organizacij pri KS Hinko Smrekar pa tudi pri KS Milan Majcen se zavedajo, kako velik je prispevek žena pri uresničevanju programov političnega dela. Pionirje s svojega terena so poprosili, da so tem tovarišicam v njihovem in v svojem imenu odšli čestitat za praznik žena.

Poleg teh naših aktivnih članic pa so pionirji obiskovali s šopki in čestitkami ob prazniku tudi vse matere padlih sinov in hčera in vdove padlih mož v NOV. Skromen šopek in čestitke so zopet oživel grenak spomin, vendar se je v srcih tudi okrepila zavest, da nismo pozabili nanje. In ne bomo pozabili na tiste, ki so v temi izkpraveli za svetlo jutro.

Pri vsem delu pa sta predstavnikom družbenopolitičnih organizacij pomagali tudi tovarišici Iva Kastelic in Marta Grebenc, ki sta obiske na domu tako uspešno pripravili, vsaka v svojem oddelku in razredu. Lepa hvala tudi njima!

Jožica Zoroja
KS Hinko Smrekar—
Milan Majcen

ZANIMIVO

Cesta, ki vodi do terasastih blokov, je enosmerna pač zaradi nevarnega križišča. Ko so jo zaradi del zaprli, je postala za nekaj dni dvosmerna — brez dodatnih znakov ali zrcala...

Bili smo proti gradnji

Zadnjič sem prebrala besedilo pod fotografijo: prizadeti se jezijo, bentijo in podobno, toda stanovalci avtomobile še vedno rinejo ob izložbe (Javna tribuna 137/138).

Če bi imeli stanovalci in tudi uslužbenci ter na koncu tudi stranke, ki obiskujejo lokale, ki so tudi v pritličnih prostorih našega stanovanjskega bloka, ustrezen parkirni prostor, se to »rinjenje« avtomobilov najbrž ne bi dogajalo.

Ob tem ne bi niti govorila o številnih kamionih in kombi avtomobilih, ki dovažajo robo, o hrupu ob raztovarjanju, o tem, da avtomobilski motorji razkladalnih kamionov največkrat kar tečejo in onesnažujejo že tako slab zrak. Nemalokrat se tudi zgodi, da tak tovornjak zapre edini vozni pas, tako da stanovalci pač malo z zamudo odpeljemo iz pred bloka.

Opozorila bi tudi na dejstvo, da smo bili stanovalci odločno proti gradnji pritlične stavbe, o katere »izložbah« je govora, kajti nam, stanovalcem, je bilo popolnoma jasno, da bo z gradnjo te stavbe stanovanjski blok ozko omejen še s četrte strani. Tako res preostane našim otrokom le to, da ob pomankanju prostora zvečijo Bazooko in — če bodo upoštevali vzgojni nasvet vašega komentatorja pod fotografijo — tudi odvijajo ventile na gumah parkiranih avtomobilov.

Dejstvo, da na nekaj 10 m² zemljišča stoji stanovanjski blok, stolpnica in pritlična stavba, ki jo imajo v zakupu mnoga podjetja, da so med temi objekti le pasovi asfalta, mora pač v vsakdanjem življenju povzročiti dovolj problemov, saj se na tem prostoru soočajo zelo različni interesi stanovalcev in otrok ter podjetij.

Jančar Tatjana
Celovška 149

Proslava, ki je bila nekaj več

Pošta? Zame? Bilo je vabilo!

Vse žene krajevne skupnosti Medvode smo dobile izredno lepa, tiskana vabila na proslavo dneva žena s čestitkami družbenopolitičnih organizacij.

Proslava je bila v soboto, 5. 3. 1977 ob 18. uri v dvorani DPD Svoboda Medvode. Kulturni program je izvedel oder mladih DPD Svoboda Medvode s sodelovanjem moškega pevskega zbora LD Medvode.

Na proslavo so prišle žene, mladinke, tudi otroci in nekaj mož — družbenopolitičnih delavcev.

Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička.

Reflektor — slika matere z otrokom na temnem ozadju. (»Motiv matere z otrokom — pogled, poljub, stisk rok — tako naj bo, želja, namenjena vsem, zavedajoč se, da mnogo mater, žena in otrok ni deležno te sreče; zato pol boja smo dobili, borimo se naprej, da kar imamo, ne bi nikdar več zgubili.« — Iz programa.)

Nagovor ženam — tov. Bartelanič.

Glasba ansambla »Omama«.

Recital »Odra mladih«. Pesmi Svetlane Makarovič »nam kažejo življenje takšno, kot je, vsakdanje, včasih kruto in neusmiljeno resnično, včasih kljub temu lepo«. (Iz programa.)

Dekle s flavto. »Vse razpoloženje utrjuje ta glas flavte, ki ponazarja nežnost in ples, ki izraža gibanje — življenje«. (Iz programa.)

Ples. Lep ples dekleta na majhnem odru, kjer so bili tudi izvajalci recitala in je plesalki ostalo zelo malo prostora.

Proslava, ki je bila že umetniško doživetje, sijajno zamišljena, dobro izvedena; presenečenje, zaradi nekonvencionalnosti že skoraj nad nivojem dožemanja večine publike.

»Dober večer, sosedomi! Ali bedite? Ali mižite?»

Ali res vemo, kdo je mati?

Ali poznamo brata, sestro, prijatelja?

Ali poznamo samega sebe? (Iz programa)

Zato pa je vse navdušil zbor lovske družine Medvode (pod vodstvom prof. Tometa), posebno še s pesmijo Mati (uglasbil jo je prof. Tome) vedno lepo, vsakič ponovno ganljivo in s še vedno lepim glasom solista Samprla.

Recitacija treh pionirk — tremo so imele, a so bile ljubke, ko je prava beseda »ušla«.

Želja za vesel praznik in šopki zvončkov iz rok pionirjev. In tudi solze ganjenosti.

Vsem, ki so prireditev pripravili in sodelovali, v imenu žena, hvala!

Mara Hostnik

Štipendije - so in niso

Pred leti smo ugotavljali, da je naša štipendijska politika neustrezna, saj so imele delovne organizacije različne višine štipendij, številni dijaki in študentje pa štipendij enostavno niso dobili. Sklenili smo družbeni dogovor in samoupravni sporazum o novi obliki štipendiranja, ki sta ju podpisale vse družbenopolitične organizacije in samoupravne interesne skupnosti na ravni republike, skupščine občin, izvršni svet SRS in gospodarska zbornica Slovenije.

Z novim načinom štipendiranja smo sprejeli enotne višine štipendij v delovnih organizacijah, tisti upravičenci pa, katerih dohodek na družinskega člana ne presega dovoljne meje, so dobivali še razliko med kadrovske in tako imenovano socialno štipendijo. Vsi tisti, ki pa kadrovske štipendije niso imeli, pa so lahko prejeli samo socialno štipendijo, za katero se je odločila večina študentov in dijakov, saj s sprejetjem te štipendije niso sprejeli skoraj nikakršnih obvez. Dobro pa je znano, kakšne obveze imajo imetniki kadrovske štipendije (počitniška praksa, zaposlitev po končanem šolanju itd.). Tako smo imeli v Sloveniji lani kar okrog 40.000 imetnikov socialne štipendije.

Do tu je bilo vse lepo in prav, toda kar naenkrat je bilo ugotovljeno, da razpoložljiva sredstva, pridobljena na podlagi družbenega dogovora in samoupravnega sporazuma, zadoščajo le za dve tretjini upravičencev. Sprejeti so bili razni sklepi, s katerimi so nekaterim štipendijo ukinili. Seveda so taka dejanja burila duhove, toda resnica je, da so upravičenci, ki so štipendijo prejeli že v prejšnjem letu in ko so bili tudi po vseh novih sklepih še upravičeni do štipendije, to tudi prejeli, čeprav z večjo ali manjšo zamudo. Toda položaj je bil veliko ostriši za nove prosilce, saj skupnost za štipendiranje ni sklepala pogodb z novimi prosilci, ki tako vse do januarja niso dobili štipendij. To pa je marsikatere mu dijaku in študentu prekrizalo vse račune, kajti brez denarja ni polnega želodca, s praznim pa se ne da niti živeti, kaj šele študirati!

Da bi nastalo situacijo rešili, so razni organi — predsedstvo RK SZDL, predsedstvo RK ZSMS, pa tudi občinska vodstva SZDL in ZSMS — sprejeli ustrezna stališča, v katerih poudarjajo, da je treba položaj rešiti in štipendije izplačati, hkrati pa poiskati tudi krivce za tak položaj.

Zdi se nam, da je glavni vzrok takšnega stanja v tem, da so delovne organizacije po uvedbi štipendij iz združenih sredstev razpisale zelo malo kadrovske štipendije. V občini Šiška je v lanskem letu le 22 delovnih organizacij razpisalo skupno 322 kadrovske štipendije. Vemo pa, da imamo v občini 156 delovnih organizacij in že blizu 30.000 zaposlenih. Izgleda, da so se v delovnih organizacijah izgovarjali, češ, kaj bi razpisovali nove štipen-

dije, saj dajemo denar za štipendije iz združenih sredstev... Toda — ali je kdo v teh delovnih organizacijah pomislil, kje bodo dobili potrebne strokovne kadre, ko jih bodo potrebovali? Načrtovanje potreb po strokovnjakih v prihodnjih letih je v šišenskih delovnih organizacijah očitno zašepalo! Še je čas, da napake popravimo, čakati pa s tem nikakor ne moremo več, če nočemo v prihodnosti čutiti pomanjkanja strokovnjakov te ali druge vrste!

Bojan Grom
Vodice

USPEL IZLET ZA KMEČKE ŽENE

Tudi letos je kmetijska zadruga Medvode ob praznovanju dneva žena popeljala svoje članice-kooperantke na izlet »v neznan«. Trije avtobusi s 130 kmečkimi ženami so v soboto, 5. marca 1977 odpeljali proti Štajerski in Koroški. V Polzehi so si ogledale Tovarno nogavic in primerjale delo in pogoje dela žena v industriji s svojim kmečkim delom. V Slovenj Gradcu pa so si ogledale razstavo del žensk — umetnic v Umetnostnem paviljonu in naravoslovno razstavo FKK Diana. Pot jih je nato vodila skozi Dravograd in ob Dravi do Maribora ter v Zdravilišče Dobrna, kjer je bil bazen kar premahen za vse, ki so si zaželeli kopanja.

Kar prehitro je minil dan in po besedah ene od udeleženk, ki se je na zaključni večerji v imenu vseh zahvalila organizatorjem, lahko sklepamo, da si takih in podobnih izletov še želijo, saj je za marsikatero kmečko ženo to edini dan v letu, ko se odtrga od svojega vsakdanjega dela in skrbi.

ZANIMIVA PREDAVANJA

Po programu izobraževanja kmetov-kooperantov kmetijske zadruge Medvode so v Vodican in v Mednem zvrstila že predavanja o kontroli mlečnosti in njenem pomenu, reji živali na kmetijah, urejanju kmečkega doma, pridelovanju krme na njivah in konzerviranju, herbicidih ter vzdrževanju traktorjev in kmetijske mehanizacije. Slušatelji so bili s predavanji zelo zadovoljni, udeležba bi bila verjetno večja, če ne bi pre zgodnja pomlad vzpodbudila kmete k delu na polju in v gozdu. Kasneje, ko bo zaradi toplejšega vremena spet ogrožena kakovost mleka, bodo pripravili še predavanje o higijenskem pridelovanju mleka.

V združnem domu v Guncijah pri Šentvidu (tel. 51-179)

VAM VSAK DAN NUDI PO ZMERNIH CENAH MENUJE OD 35 DO 45 DIN

Pripravljamo tudi poslovna in skupinska kosila

Poskusite naše znane slaščičarske izdelke, ki jih dostavljamo tudi na dom in ostale kulinarčne specialitete

VSAKO SOBOTO NASTOPA TRIO S STARIMI VIŽAMI

Na razpolago vam je avtomatsko kagjišče in prenočišče v komfortnih sobah ter velika sejna dvorana s 130 sedeži

OB ROBU

Odslej ob petrolejki...?

Društvo invalidov Ljubljana-Šiška ima svojo pisarno v kletnih prostorih zgradbe Na jami 12. Hišni svet Na jami 12 je 23. januarja sklenil na svoji seji, da jim odda kletni prostor s polovico kolesarnice za dobo petih let.

V najemni pogodbi so določili tudi ostale pogoje, med drugimi tudi tega, da Društvo invalidov ne bo plačevalo najemnine, ker bo iste prostore uporabljal tudi hišni svet, seveda takrat, ko jih bo rabil, medtem ko bo električno Društvo invalidov plačevalo po 100 dinarjev vse dotlej, dokler ne bo priklopilo odštevalnega števca.

Društvo invalidov je tako prišlo do svojih prostorov, ki skupaj merijo 28,5 kvadratnih metrov (kletna soba 16,5 in polovico predprostora 12 kvadratnih metrov).

Do tu je vse lepo in prav, toda 19. februarja so prostori Društva invalidov ostali brez elektrike, ker jim je dovodni kabel — tako trdijo člani izvršnega odbora Društva invalidov — prerezal novi predsednik hišnega sveta Na jami Milorad Knežević. Knežević naj bi se ne strinjal z obračunom elektrike za obdobje od 15. novembra 1976 do 16. februarja 1976, ki ga je opravil inkasant Elektro Ljubljana. Tudi ko so člani izvršnega odbora Društva invalidov najeli strokovnjaka, da bi prerezani kabel spet povezal, Milorad Knežević ni dovolil ponovne napeljave elektrike.

Tako so prostori Društva invalidov ostali temačni, mrzli, neprimerni za kakršnokoli delo. Skušali smo slišati tudi drugo stran, vendar nam kljub večkratnim poskusom ni uspelo dobiti Milorada Kneževića, tako da njegove izjave in razlage, zakaj je do tega neljubega dogodka prišlo, ne moremo posredovati. Upamo lahko le, da bo čimprej prišlo do rešitve spora in da bodo izvršni odbor Društva invalidov in hišni svet Na jami 12 spet našli skupen jezik in bodo sodelovali v prijateljstvu in slogi. Tako kot do spornega 19. februarja.

F. Kmetič

NEGA BOLNIKOV NA DOMU

Krajevna organizacija Rdečega križa Stanežiče—Medno je pripravila 20-urni tečaj nege bolnikov na domu, katerega obiskuje deset tečajnic. S pridobljenim znanjem bodo tečajnice na območju krajevne skupnosti pomagale ostarelim občanom, ki sicer živijo osamljeni na svojih domovih.